

Børnesyn.

Fagligt blik

Med afsæt i FN's Børnekommission, Fredericia kommune Børn og unge politik og Niels Krogh, vægter vi at arbejde systematisk med en bevidsthed om eget børnesyn, fordi der hos os mennesker eksisterer forskellige børnesyn, som på forskellig vis præger vores holdninger og perspektiver på børn.

De forskellige børnesyn præger også vores holdninger og vores konkrete praksis fx ift. at vægte betydningen af at inddrage børns egne perspektiver.

I Fredericia kommunes Børn og unge politik står der, at alle børn og unge har ret til at være en del af et trygt fællesskab og et stimulerende læringsmiljø uanset baggrund. Køn, etnicitet og handicap. Alle børn skal blive så fagligt dygtige som de kan, så de trives og mestre eget liv.

Barnet er ifølge Niels Krogh¹ dybt afhængig af deres nærmeste voksne omsorgspersoner og det i en grad så det at være i kontakt med og tilknytte sine nærmeste omsorgspersoner betragtes som lige så betydningsfuldt for overlevelsen som ernæring

Det er gennem den trygge tilknytning til nære omsorgspersoner, at barnet oplever verden som et trygt og sikkert sted - et sted hvor barnet kan udfolde sin nysgerrighed, udforske verden og udvikle sine sociale og relationelle kompetencer. Da stort set alle børn er i et dagtilbud, er personalet vigtige sekundære voksne, som en sikker base for børnene.

Derfor arbejder vi ud fra en anerkendende tilgang. Det giver barnet oplevelsen af en ligeværdig og tilfredsstillende kontakt, når det får anerkendt sin hensigt og oplevet sin opmærksomhed og affekter delt med en anden. Det er betydningsfuldt at støtte barnets evne til at mærke sig selv og stimulere dets evne til at forstå sig selv og den anden. At kunne fornemme, sanse og føle sig selv og forstå og opleve sig selv som en meningsfuld handlende person er centralt i forhold til barnets psykiske sundhed og udvikling af sociale kompetencer.

Anerkendelse består i, at den voksne ser og hører barnet på barnets egne præmisser. Det indebærer at den voksne viser medfølelse, accept og afgrænsning – også når barnet gør noget den voksne ikke vil have el. ikke kan lide. Anerkendelse er ikke det samme som at få sin vilje.

Ifølge Jesper Juul er: Anerkendelse er en forudsætning for gensidig udvikling af selvfølelse, personlig ansvarlighed og for kvaliteten af de voksens lederskab.

Tegn til refleksion og justering af praksis, tager vi udgangspunkt i vores fælles formulerede børnesyn:

Børn gør det bedste de kan i de givne omstændigheder

Børn skal have troen på at de er nogen og ikke kun at de skal blive til noget

- ❖ Vi ved, at følelsesmæssig udvikling er grundstenen i børnenes udvikling.
- ❖ Vi ved, at delt hensigt og affektiv afstemning er vigtig for barnets selvforståelse
- ❖ Vi ved, at tidlige og positive samspilserfaringer udvikler børnenes fornemmelse af sit eget selv

Børn skal opleve sig som en del af betydningsfulde fællesskaber

- ❖ Vi ved, at evnen til selvregulering af følelser fører til og regulering af egen adfærd og regulering af egen læringsprocesser
- ❖ Vi ved, at trykke relationer giver en sikker base, at lade op i.
- ❖ Vi ved, at de professionelle voksne skal tage ansvar for fællesskabets kultur så barnets selvforståelse bevares

Børn skal opleve sig som medskabere af læringsmiljøer hvor de lærer at lære

- ❖ Vi ved, at de professionelle voksne skal tage ansvar for læringsmiljøet og deres position i dette.
- ❖ Vi ved, at små læringsfællesskaber fremmer læring og sociale kompetencer
- ❖ Vi ved, at samspillet skal balancer mellem barnets egen udforskning og den professionelle voksnes bidrag

Børn skal opleve at leg har en værdi i sig selv og at den legende tilgang er gennemgående hverdag.

- ❖ Vi ved, at leg er læring og læring forgår i barnets nærmeste udviklingszone
- ❖ Vi ved, at det er betydningsfuldt for børns læring, at de professionelle voksne skaber rammer.
- ❖ Vi ved, at det er vigtigt at de professionelle voksne støtter børns leg ved at gå *foran-ved siden af-bagved* hele dagen.

Praksisfortælling:

Dagpleje:

N er i indkøringen til dagplejen. Hun er ængstelig og ked af det i mit køkken og legeværelse. Det stopper når hun er nede i bryggerset. N's start i dagpleje, gik fint da mor var med. Hun var nysgerrig og kravlede rundt og undersøgte alt. Mor starter på arbejde. N bliver afleveret i bryggerset om morgenen og vi går ind i køkkenet og ind på legeværelset for at vinke til mor. Hun søger i løbet af dagen ofte til bryggers døren (som er lukket). Hun er ked af det og ved godt mor er gået denne vej ud. Vi skal ud og går derfor ud i bryggerset, for at få tøj på. N liver op da vi kommer derned. Hun smiler, pludrer og er ikke ked af det. Jeg har en trappe fra bryggerset og op til køkkenet som N meget gerne vil sidde på. Efterfølgende har jeg ladet døren stå åben ned til bryggerset, og N kravler derned, når hun har behov for det. Jeg tager lidt legetøj med derned, og sidder på gulvet hos hende. Nogen dage er det en halv time vi er dernede andre dage længere eller kortere. N er nu mere tryk og søger mod køkkenet og legeværelset. Jeg går stadigvæk med hende derned, når hun har behov for det, men vi er nu nået til at døren gerne må være lukket, når hun kommer om morgenen.

ⁱ Godt for børn af Niels Elkjær Krogh – afsnit 2. teori i praksis.